

OR 0150/77/2007

Rada Miejska
Gminy Stęszew

Uchwała Nr XI/125/2007
Rady Miejskiej Gminy Stęszew
z dnia 29 listopada 2007 roku

**w sprawie : uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
na lata 2008 - 2011**

Na podstawie art.10 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o
przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.Nr 179 poz.1485 ze zmianami)

**Rada Miejska Gminy Stęszew
uchwała co następuje :**

§ 1 Uchwała się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata
2008 – 2011 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Stęszew.

§ 3 Uchwała wchodzi w życie z dniem 01 stycznia 2008 roku.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ
GMINY STĘSZEW

[Podpis]
inż. Mirosław Potrawiak

WYWIESZONO NA TABLICY OGŁOSZEŃ

dniami od 04.12.2007 do 18.12.2007 r.

Uzasadnienie
Do Uchwały Nr XI/125/2007
Rady Miejskiej Gminy Stęszew
Z dnia 29 listopada 2007 roku

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.Nr 179 poz. 1485 ze zmianami) nakłada na gminę obowiązek uchwalenia „Gminnego programu przeciwdziałania narkomanii”.

W myśl art.10 ust.1 powołanej wyżej ustawy , przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, a środki na realizację w/w zadania na lata 2008 – 2011 , zgodnie z art.18 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2002 roku Nr 147, poz. 1231 ze zmianami) pochodzą z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych .

Przyjęcie gminnego Programu Narkomanii opracowanego na podstawie diagnozy, dla gminy powinno w istotny sposób przyczynić się do podjęcia działań profilaktycznych i leczniczych, aby złagodzić skutki problemów spowodowanych nadużywaniem narkotyków.

BURMISTRZ

mgr inż. Włodzisław Pińczak

Załącznik do Uchwały Nr XI/125/2007
Rady Miejskiej Gminy Stęszew
Z dnia 29 listopada 2007 roku

ROZDZIAŁ I - Wstęp

ROZDZIAŁ II - Diagnoza problemów narkomanii na terenie gminy Stęszew

1. Charakterystyka gminy.
2. Badania ankietowe.

ROZDZIAŁ III - Wnioski z przeprowadzonej diagnozy.

ROZDZIAŁ IV - Zdefiniowanie problemu.

ROZDZIAŁ V - Cele i zadania programu

1. Cel główny programu.
2. Cele strategiczne programu
3. Zadania programu.

ROZDZIAŁ VI – Monitoring .

ROZDZIAŁ VII - Finansowanie i realizacja programu.

ROZDZIAŁ I

WSTĘP

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii został opracowany w oparciu o ustawę z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zmianami), z której między innymi wynika, że przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej, a w szczególności:

- działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i zapobiegawczą,
- leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- ograniczanie szkód zdrowotnych.

Podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii opracowany przez Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii.

Zgodnie z art. 10 pkt 1 wyżej cytowanej ustawy przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących:

zwiększanie dostępności , pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,

udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej,

prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży,

wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,

pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Narkomania zatacza coraz szersze kręgi, zwłaszcza wśród młodzieży i dzieci. Czynnikiem warunkującym taką eksplozję problemu jest między innymi efekt farmakologiczny środków odurzających. Jest to zdolność do wywoływania subiektywnego uczucia zwanego euforią, czyli nadmiernie dobrego samopoczucia. Właściwość ta powoduje, iż w krótkim czasie może być osiągnięty względny komfort psychiczny w postaci odprężenia, spokoju i poczucia bezpieczeństwa - jakości tak bardzo poszukiwanych zwłaszcza wśród młodego pokolenia. Efekt ten zapewnia możliwość ucieczki od stresu i frustracji zrodzonych w warunkach współczesnego życia. Przytłoczenie tempem życia, napięciami w rodzinie i w pracy, szukają ucieczki. Narkotyki stanowią pozornie pozytywne wzmocnienie, skłaniają do ponownego sięgania po środek wywołujący powyższy stan, co z kolei jest początkiem drogi, która wiedzie do uzależnienia i tragicznego końca.

Rodzaje uzależnień.

Uzależnienie psychiczne - jest to stan psychiczny, objawiający się w różnym stopniu pragnieniem przyjmowania środków uzależniających. Trwałość i nasilenie psychicznej zależności zależy od rodzaju środka narkotycznego, od osobowości, charakteru i struktury psychicznej osoby oraz od działających na niego wpływów mikro i makro środowiskowych.

Zależność fizyczna lub fizjologiczna polega na tym, że narkotyki, w miarę ich używania, stają się chemicznym składnikiem wewnętrznych substancji organizmu, wskutek czego komórki i tkanki przyzwyczajają się do nich. Narkotyk jest wówczas konieczny do zachowania równowagi biochemicznej ustroju. Na nagłe odstawienie środka uzależniony organizm reaguje zaburzeniami: poty, brak apetytu, drgawki, dreszcze, bezsenność, wymioty, biegunki. Z uzależnieniem fizycznym wiąże się zjawisko "tolerancji", które polega na zwiększającej się odporności organizmu na działanie środków uzależniających w miarę upływu czasu ich używania. Występuje więc konieczność zwiększenia dawki.

Czynniki sprzyjające uzależnieniom.

Grupa rówieśnicza.

Znaczącą rolę w rozpowszechnianiu narkomanii ogrywa nacisk członków grup rówieśniczych. Grupa rówieśnicza może być albo siłą konstruktywną, pomagającą dziecku w dojrzewaniu ku dorosłości, albo destruktywną. Zdrowe, konstruktywne grupy pozwalają nastolatkom wyrażnie rozwinąć poczucie społecznej tożsamości poza granicami rodziny. Stają się kontekstem różnego rodzaju aktywności, związanych ze szkołą i szerszą społecznością. Niestety, grupy patologiczne przedłużają pozostałe z dzieciństwa zależności emocjonalne. Grupy te zachęcają do zachowań dewiacyjnych i anormalnych. Ich członkowie, często nazywanymi przegranymi, mają skłonność do kłopotów w szkole i w społeczności oraz do konfliktów z prawem.

Czynniki rodzinne.

Środowisko wpływające na rozwój narkomanii to nie tylko grupy rówieśników. Jednym ze skutków uprzemysłowienia i urbanizacji jest niestabilność rodziny, zanikanie wpływu rodziców na dzieci oraz brak skutecznych form kontroli nad nimi. Rodzice coraz mniej czasu poświęcają dzieciom, a emancypacja zawodowa prowadzi bardzo często do zachowania tradycyjnych autorytetów. Czymś naturalnym staje się rozwód, rzadko spotykający się z dezaprobatą środowiska. W tych warunkach dzieci podatne są na niepożądane wpływy środowiska rówieśniczego. Krytykowaną przez starsze pokolenie młodzież obserwuje, że podstawowym a niekiedy jedynym celem społeczeństwa, w którym żyje jest dążenie do dobrobytu materialnego. Największą wartością jest pieniądź, bez względu na to jaką drogą zostaje zdobyty. Dążąc do potwierdzenia wartości preferowanych przez siebie, do uzyskania wyższych wrażeń estetycznych, młodzi ludzie często sięgają po środki, które pozwalają im oderwać się od "szarej rzeczywistości" i przenieść się w złudny świat szczęścia i radości. Rodzicom wydaje się niejednokrotnie, że brak miłości do dzieci można rekompensować za pomocą drogich prezentów, rzeczy materialnych. Ale przeważnie się okazuje, iż pieniądze zdobywane kosztem czasu, który należało poświęcić dzieciom, potrafią przynieść szkody nie do odebrania.

Używanie substancji psychoaktywnych przez dzieci, młodzież i osoby dorosłe i psychospołeczne skutki skupione wokół tego problemu powoli wychodzą ze wstydlivego ukrycia. Dzieje się tak nie tylko dlatego, że problem ten dotyczy coraz młodszych grup wiekowych, a mit narkomana, który wegetuje na marginesie życia społecznego blaknie, ale do tego obnażenia zjawiska przyczynia się w znacznym stopniu fakt, że używanie środków psychoaktywnych współegzystuje z zachowaniami niedostosowanymi, zagrażającymi zdrowiu i życiu, destrukcyjnymi i przestało dotyczyć środowisk głęboko

patologicznych- zatacza coraz szersze kręgi, obejmując swym zasięgiem bliższe i dalsze środowisko osób używających i uzależnionych.

ROZDZIAŁ II DIAGNOZA PROBLEMÓW NARKOMANII

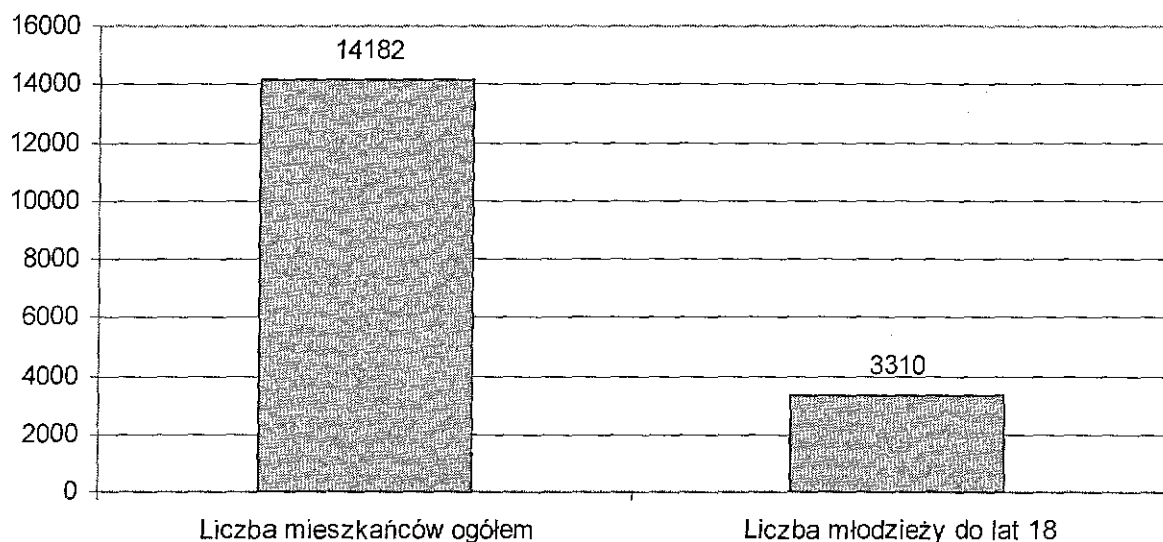
1. Charakterystyka gminy

Gmina Stęszew leży w powiecie poznańskim, 25 km na południowy zachód od Poznania. Sąsiaduje z gminami: Czempień, Mosina, Komorniki, Dopiewo, Buk, Granowo i Kamieniec. W skład gminy wchodzi 21 sołectw i miasto Stęszew z siedzibą władz samorządowych. Powierzchnia gminy wynosi 17 522 ha na których zamieszkuje 14 182 osób. Na terenie gminy funkcjonuje 5 szkół podstawowych, 2 gimnazja, 1 zespół szkół specjalnych w miejscowościach:

- Stęszew – 623 dzieci,
- Jeziorki – 119 dzieci
- Modrze – 163 dzieci
- Trzebaw, - 31 dzieci
- Strykowo – 51 dzieci,
- gimnazjum w Stęszewie – 447 dzieci:
- gimnazjum Strykowie – 139 dzieci .
- szkoła specjalna - 58 dzieci

Łącznie na dzień 1 września 2007r. do szkół na terenie gminy uczęszcza 1 631. dzieci. Większość młodzieży z terenu gminy kontynuuje naukę w szkołach ponadgimnazjalnych na terenie miasta Poznania.

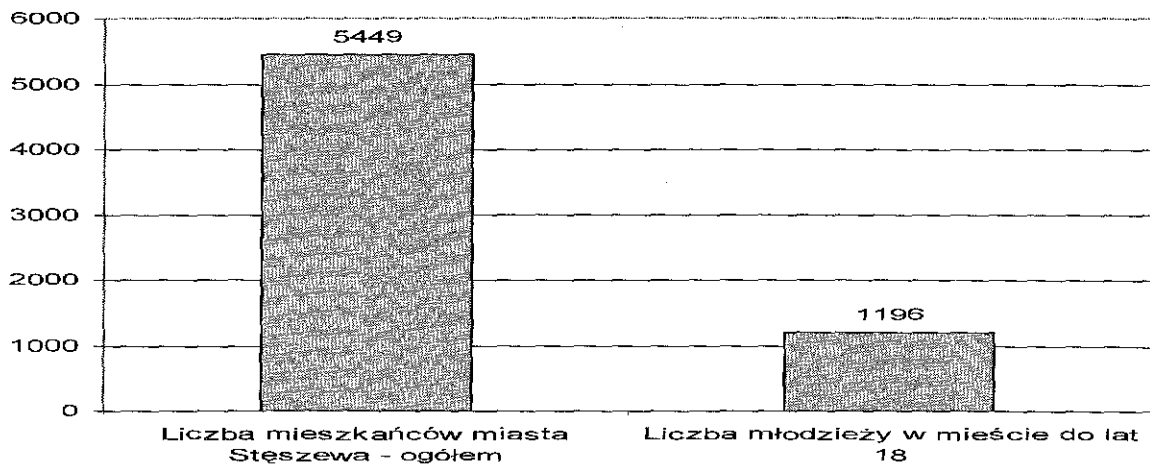
Ogólna liczba dzieci i młodzieży do lat 18 przedstawia się następująco :
(stan na dzień 31. 10.2007 roku.)

Z przedstawionych danych wynika , że dzieci i młodzież do lat 18 stanowią 23 % ogółu mieszkańców gminy Stęszew.

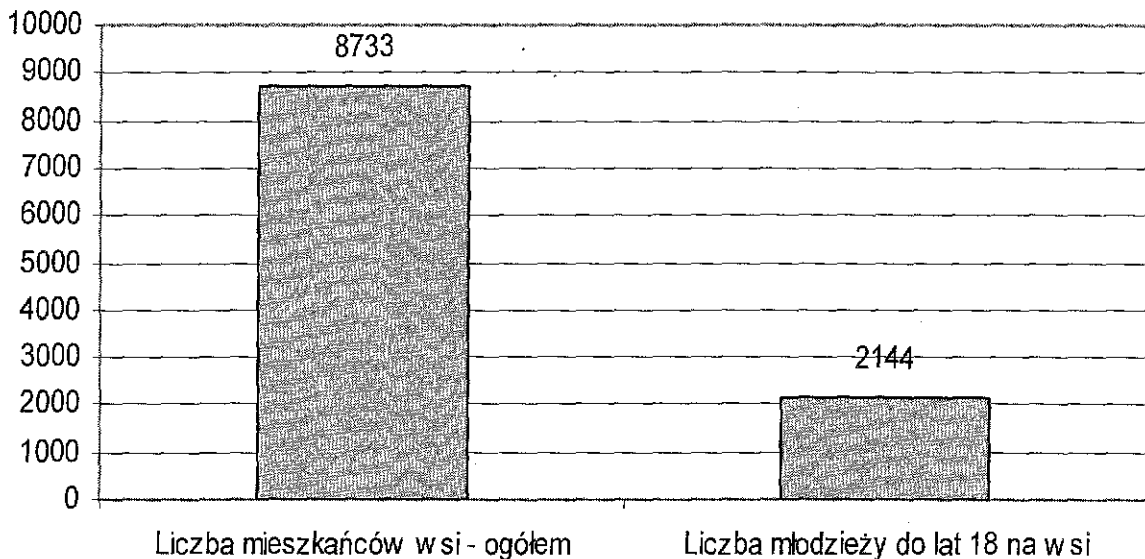
Dla bardziej sprecyzowanego poglądu uściślamy wykresy o podział na : miasto i wsie.

Miasto :

W stosunku do ogólnej liczby mieszkańców miasta Stęszewa dzieci i młodzież do lat 18 stanowią 22 %

Wsie :

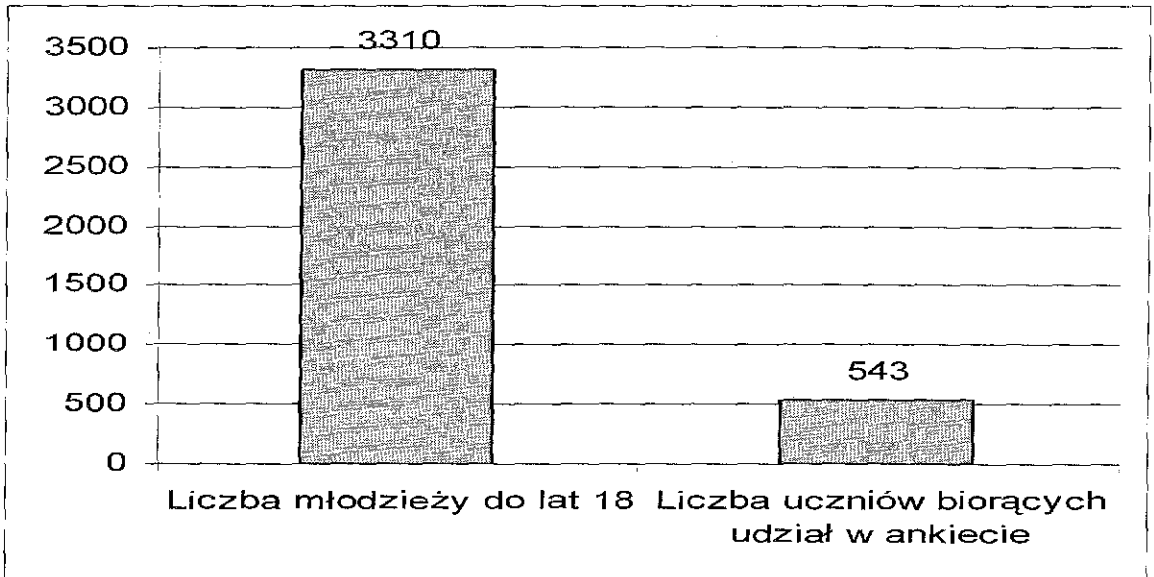
Na obszarze wiejskim zamieszkuje 24,6 % dzieci i młodzieży do lat 18.

2.Badania ankietowe.

Metodą badawczą, zastosowaną do diagnozy było badanie ankietowe przeprowadzone na uczniach klas VI Szkoły Podstawowej w Stęszewie, a także na uczniach Gimnazjum w Stęszewie.

Łącznie badaniem objęto 543 uczniów , co stanowi 16,4 % ogólnej liczby dzieci i młodzieży do lat 18.

Prezentowane badania zostały przeprowadzone w IV kwartale 2006 roku i I półroczu 2007 roku.

Dane uzupełniono o informacje z :

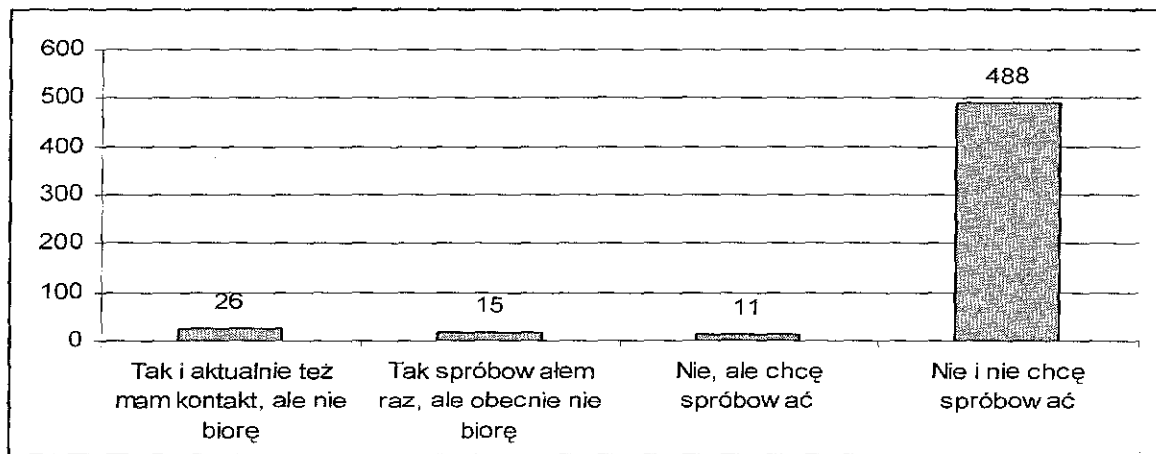
1. **Ośrodka Pomocy Społecznej w Stęszewie** – w 2007 roku pracą socjalną objęto 2 osoby uzależnione od środków psychotropowych / w tym 1 osoba od narkotyków, 1 osoba – uzależniona od leków /
2. **Punktu Konsultacyjno – Informacyjnego w Stęszewie** – w 2007 roku -1 osoba skorzystała z poradnictwa w zakresie leczenia uzależnienia od narkotyków
3. **Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Stęszewie** – 0 osób
4. **Komisariatu Policji w Stęszewie** - .10 osób / 2006 r. – 1 osoba / 2007 r. -powyższe dane dotyczą zatrzymania osób podejrzanych o handel narkotykami.

Informacje zebrane z w/w instytucji wskazują na znikomy procent występowania problemów związanych z narkomanią.

Ankieta ,w części dotyczącej narkomanii dotyczyła odpowiedzi na dwa zasadnicze pytania dotyczące określenia skali problemu w naszej gminie:

- 1.czy kiedykolwiek miałeś kontakt z narkotykami?
- 2 gdzie aktualnie młodzież może zdobyć narkotyki ?

ad 1. Czy kiedykolwiek miałeś kontakt z narkotykami?

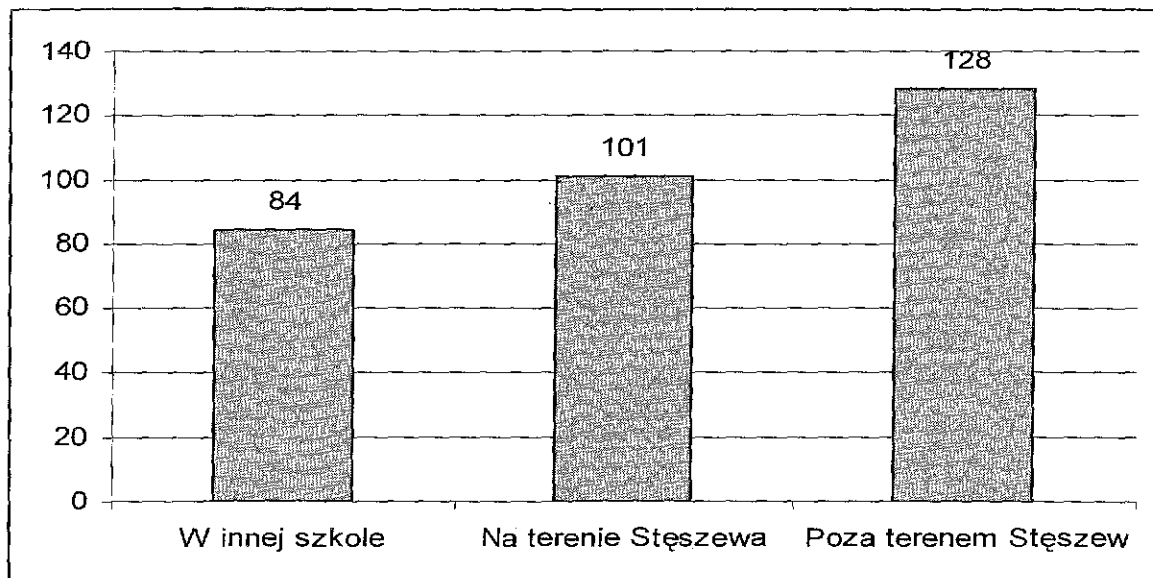
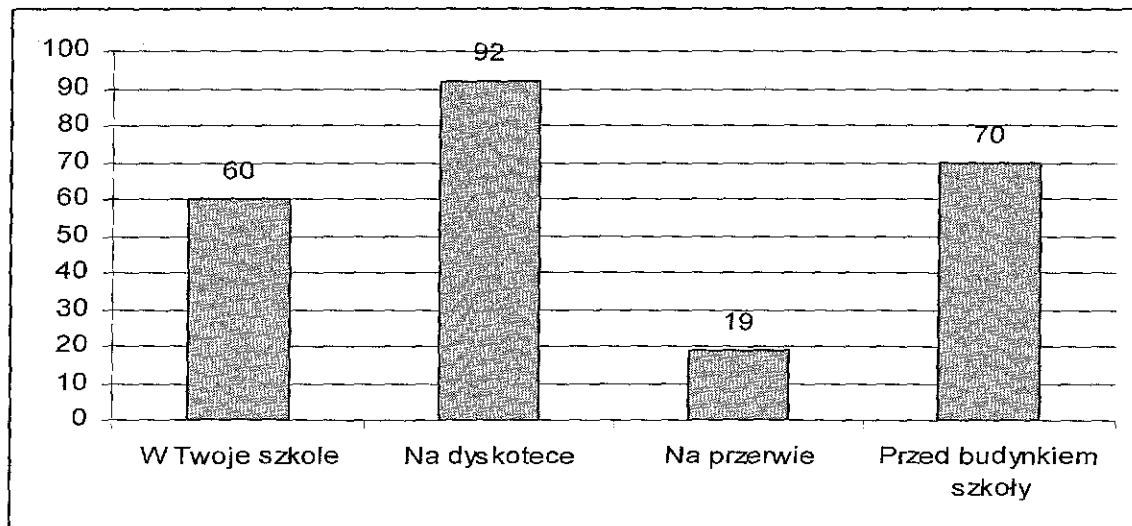

Z powyższej tabeli wynika że :

- 4,8 % badanych aktualnie ma kontakt z narkotykami , ale nie bierze;
- 2,8 % badanych raz spróbowało, ale obecnie nie bierze;
- 2 % badanych nie próbowało, ale chce spróbować ;
- 89,9 % badanych nie próbowało i nie chce spróbować

Tak więc zdecydowana większość ankietowanych obawia się narkotyków i konsekwencji z tym związanych . Należy domniemywać , że wśród tej grupy badanych wiedza o szkodliwości zażywania narkotyków jest poważnie traktowana.

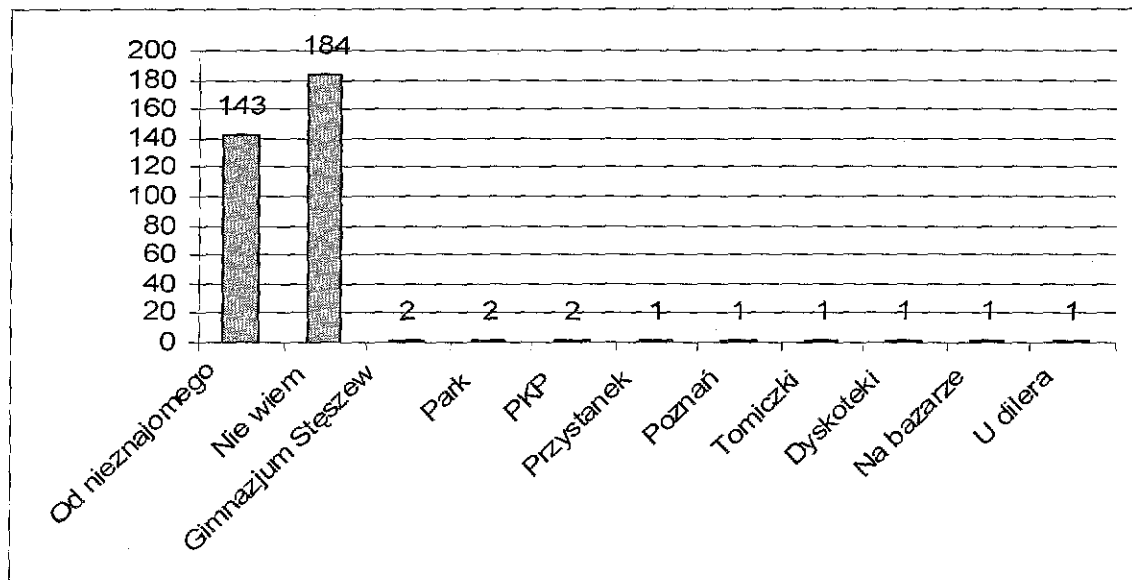
Ad.2 Gdzie aktualnie młodzież może „zdobyć” narkotyki?

Z w/w informacji wynika , że :

1. 11 % ankietowanych twierdzi , że narkotyki można zdobyć na terenie szkoły;
2. 16,9 % ankietowanych twierdzi, że na dyskotece ;
3. 3,5 % na przerwie ;
4. 12,9 % przed budynkiem szkoły;

5. 15,5 % w innej szkole ;
6. 18,6 na terenie miasta Stęszewa;
7. 23,6 poza terenem Steszewa;

1. 26,3 % od nieznanego ;
2. 33,9 % nie wie ;
3. 0,3 % na terenie Gimnazjum w Stęszewie ;
4. 0,3 % w parku ;
5. 0,3 % na terenie PKP ;
6. 0,2 % na przystanku ;
7. 0,2 % w Poznaniu ;
8. 0,2 % w Tomiczkach ;
9. 0,2 % na dyskotecę ;
10. 0,2 % na bazarze ;
11. 0,2 % u dilera ;

Zdecydowana większość ankietowanych , bo aż 33,9 % , nie wie od kogo można zdobyć narkotyki , co oznacza , że ta grupa młodych ludzi nie jest zainteresowana tematem związanym z narkotykami.

ROZDZIAŁ III

WNIOSKI Z PRZEPROWADZONEJ DIAGNOZY

Na podstawie przeprowadzonych badań można stwierdzić, że „Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii” na lata 2008 - 2011 powinien być ukierunkowany przede wszystkim na działania **profilaktyki uniwersalnej**, czyli w ramach wytypowanych działań programu, a działania kierowane przede wszystkim do młodzieży bez względu na stopień ryzyka rozwoju problemów ze zdrowiem psychicznym, na jakie narażone są poszczególne osoby.

Działania z poziomu **profilaktyki selektywnej** zostaną ukierunkowane na grupę 10 osób. Przeprowadzona diagnoza wskazuje na potrzebę ograniczania dostępności do środków psychoaktywnych i podnoszenie świadomości społeczności lokalnej o skutkach uzależnień.

ROZDZIAŁ IV

ZDEFINOWANIE PROBLEMU W ŚRODOWISKU

Po rozpoznaniu problemu stwierdzono, że przyczynami powyższych zjawisk są :

- ciekawość
- łatwość dostępu do środków psychoaktywnych
- chęć zaistnienia w grupie
- niska świadomość wśród młodzieży i dzieci o skutkach zażywania narkotyków
- niewystarczająca ilość działań profilaktycznych skierowanych do osób dorosłych,
- niska świadomość społeczeństwa o skutkach uzależnień

Powyższe prowadzi do powstania negatywnych skutków takich jak :

- wzrost agresji wśród młodzieży
- tworzenie nieformalnych grup
- zaniku więzi rodzinnej
- wzrostu przestępczości związanej z uzależnieniami

ROZDZIAŁ V

CELE I ZADANIA PROGRAMU

CEL GŁÓWNY

Ograniczanie używania narkotyków i związanych z tym problemów społecznych i zdrowotnych.

CELE STRATEGICZNE PROGRAMU

1. Zwiększanie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używaniu środków psychoaktywnych poprzez organizowanie i prowadzenie na terenie placówek oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych programów profilaktycznych.
2. Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku.
3. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkotyczne pomocy psychologicznej, oraz prowadzenie działalności informacyjnej.
4. Zwiększenie dostępności świadczeń w zakresie leczenia, rehabilitacji i ograniczania szkód zdrowotnych.

ZADANIA PROGRAMU

Zwiększanie dostępności terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.

1. Wspieranie realizacji zajęć terapeutycznych dla uzależnionej młodzieży i ich rodzin.
- **wykonawcy** – specjalistyczne ośrodki wsparcia ,terapeuci
2. Prowadzenie porad i konsultacji dla osób uzależnionych i eksperymentujących z narkotykami oraz prowadzenie działań motywujących do podjęcia terapii.
- **wykonawcy** – Punkt Konsultacyjno – Informacyjny w Stęszewie , świetlice Opiekuńczo – wychowawcze , OPS. , policja ;

Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

1. Prowadzenie poradnictwa psychologicznego, prawnego i terapeutycznego.
 2. Pomoc dla rodziców dzieci zażywających narkotyki poprzez:
 - 1) informowanie o formach pomocy dzieciom i młodzieży zażywających narkotyki,
 - 2) uświadamianie członkom rodzin zagrożeń wynikających z narkomanii.
 3. Prowadzenie porad dla rodzin, w których występują problemy narkomanii w zakresie rozpoznawania objawów zażywania narkotyków oraz edukacji w zakresie ponoszenia szkód zdrowotnych i społecznych.
- **wykonawcy** – psycholog ,pedagog szkolny, OPS, Policja , instytucje szkoleniowe, terapeuci , Punkt Konsultacyjno - Informacyjny

Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.

1. Realizacja programów profilaktycznych nt. uzależnień w tym narkomanii.
2. Promowanie zdrowego stylu życia i aktywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież.
3. Prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych jako elementu programów psychoprofilaktycznych.
4. Prowadzenie programów edukacyjnych, organizowanie konkursów, olimpiad, turniejów, promujących zdrowy styl życia bez nałogów .
5. Opracowanie oraz upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych nt. promocji zdrowia i profilaktyki narkomanii.
6. Dofinansowanie świetlic środowiskowych prowadzących zajęcia opiekuńczo-wychowawcze dla dzieci.
7. Organizowanie, udziału w szkoleniach z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów narkomanii dla poszczególnych grup zawodowych:
 - a) pedagogów szkolnych, wychowawców i nauczycieli,
 - b) pracowników świetlic szkolnych i środowiskowych,
 - c) pracowników OPS-u,
 - d) członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
 - e) funkcjonariuszy policji,
 - f) przedstawicieli organizacji pozarządowych.

Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

1. Wspieranie działalności stowarzyszeń przeciwdziałających narkomanii.
2. Współpraca z instytucjami i jednostkami oświatowymi, kulturalnymi i sportowymi w zakresie zagospodarowania czasu wolnego dzieci i młodzieży.
3. Nawiązanie współpracy z Policją w celu prowadzenia wspólnych działań profilaktycznych, poprzez:
 - 1) przeciwdziałanie rozprowadzaniu narkotyków wśród dzieci i młodzieży,
 - 2) dokonywanie kontroli miejsc szczególnie narażonych na działalność dealerów narkotykowych.
4. Współpraca z Krajowym Biurem do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii – stosownie do wytycznych.
 - **wykonawca** – G.K.R.P.A – Stęszew
 - Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie

Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontaktu socjalnego

- **wykonawca** - Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie

ROZDZIAŁ VI

MONITORING

Monitorowanie stanu problemów narkotykowych na terenie miasta i gminy Stęszew odbywać się będzie przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie we współpracy z jednostkami organizacyjnymi, organizacjami i instytucjami, których zadania są zbieżne z celami niniejszego programu.

W ten sposób zdiagnozowane problemy wskażą czy cel główny i cele szczegółowe zostaną osiągnięte,

ROZDZIAŁ VII

ZASADY FINANSOWANIA I REALIZACJA PROGRAMU

1. Zgodnie z art., 18 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2002 r. Nr 147 poz. 1231 ze zmianami) środki na realizację „Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2008 – 2011 ” pochodzą z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych .

Zasady Finansowania „Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii ” określa preliminarz kosztów wydatków w poszczególnych latach , ujęty w planie finansowym na dany rok budżetowy, zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Gminy Stęszew.

2. W myśl art. 10 ust,4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179 poz.1485 ze zmianami) realizację programu zleca się Kierownikowi Ośrodka Pomocy Społecznej w Stęszewie

**PRELIMINARZ WYDATKÓW
W RAMACH GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
NA ROK 2008**

PLAN : 8 000,00 ZŁ.

**1.zwiększenie dostępności terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem – 1 500,00 zł
/ pomoc terapeutyczna, opłacenie pobytu w ośrodkach leczenia uzależnień /**

2.udzielenie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej – 2 000,00 zł.

**3.prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej , edukacyjnej – 3 000,00 zł.
/ szkolenia , programy edukacyjne , konkursy, zawody sportowe itd. /**

4. wspomaganie działań instytucji , organizacji pozarządowych i i osób fizycznych , służących rozwiązywaniu problemów narkomanii – 1 000,00 zł.

5/ zakup materiałów –brozury, ulotki , informatory , materiały dydaktyczne – 500,00 zł.